

28. Sep. 1972

FAKTA

Dato:
28. Sep. 1972

Sidetal:
Rød blå bd 12 s. 7-12

Generelle kommentarer:
Mel Bochner. Amerikansk kunstner
(f.1940).
Dorothea Rockburne. Canadisk
kunstner (f. 1932).

TRANSSKRIFTION

28-9-72

Dette – at jeg med fandens vold og magt hele tiden søger at fylde alle mulige forskellige ting ind i "R+B" strukturen tyder på to ting.

1. At jeg søger bort fra farven som jeg anser for at være altfor direkte og i sig selv expressionistisk.
2. At jeg – især påvirket udefra og for at tilfredsstille visse aktualitetskrav vil have alle mulige fremmedelementer presset ind i propositionen hvis grundlæggende idee bl.a jo netop er det modsatte – nemlig tomhed.

Jeg har lavet nogle "R+B" på kassepap – finer – spånplader – o.l. Farvematerialet har været lak. Især kassepap har et meget upræcist format, men også de andre plader er af tilfældig format og ofte beskadigede, skæve, revnede o.s.v

Det tiltaler mig at male på plader der ikke er helt regulære og ikke strengt kvadratiske eller rektangulære – det virker mindre rigoristisk – giver en vis frihed. Desuden har sådan fundet tilfældigt plademateriale den fordel at det er noget i forvejen: et brædt – noget af en bordplade, det er under alle omstændigheder brugt før og det præger det – kassepap er en brugsgenstand. Grunden til at jeg sætter pris på en sådan malegrund er også at den påførte farve netop ved fladens tingskarakter fremhæves i sin materielle egenart som maling – at virkningen bliver: en genstand hvorpå farve – maling – er påført modsat f.eks. malerlærred som er altfor neutralt – alt for kunstmaleragtigt.

Jeg har også opdaget at det egentlig, under arbejdet er mig temmelig ligegyldigt hvad for et farvemateriale jeg benytter om det er lak, olie eller akryl. Jeg ligger heller ikke stor vægt på hvilke rød eller blå farve det drejer sig om bare den er rød og blå. At det er maling og at den er rød – blå er hvad der er vigtigt for mig.

Disse forhold: at fladen fortrinsvis er et materiale som ikke er beregnet til at male på – at formatet ikke er rent geometrisk – men skævt – brugt – revnet – at farven er maling som den man bruger til almindelig håndværksmaleri – gør det muligt for mig i temmelig stor udstrækning at undgå – det maleriske og billedmæssige – det bliver: et stykke pap – et stykke træ – e.l – hvorpå der har fundet en bemaling sted.

De fleste af disse flader har som sagt været af vidt forskellige formater og har ikke umiddelbart svaret til den obligatoriske struktur: to kvadrater dannende en rektangel. Derfor har jeg i forhold til den pågældende plade også måtte forandre selve strukturen – det eneste jeg hele tiden har fastholdt er de to farver Rød og blå.

Jeg har endogså på det lange kassepapformat ladet disse to kvadrater skille, men altid fasthold den røde til venstre og blå til højre (hvorfor iøvrigt?).

Jeg har herved opdaget at det, hvis man udelukkende holder sig til en

adskillelse i vandret retning, udemærket kan lade sig gøre at fastholde ideen og ovenikøbet opnå en rum – areal intensitet i mellemrummet mellem de to farvede kvadrater. På anden måde tror jeg ikke det er tilrådeligt at manipulere med de to kvadraters forhold til hinanden – udgangspunktet må hele tiden være den vertikale linie og kun ud fra denne må de to kvadrater fungerer.

Jeg er stadig generet af farven og dens dominerende rolle – i forhold til dette fundne flademateriale virker det måske ved sin kontrast – men selve farven som det bærende eller ihvertfald dominerende element generer mig fordi det uvilkårlige vil virke – eller blive opfattet som årsagen – det grundlæggende for hele propositionen – hvad det jo ikke er.

Mel Bochner siger om Dorothea Rockburne: She has broken with language as representation in that these elements are considered in terms of identification, and more importantly, in terms of conjunction. The works do not become objects but instead record the experience of how ideas infiltrate practice”.

“Her materials never stress physicality as meaning”

Det er vel dette jeg har imod farven at den har en altfor stærk fysikalitet. Det har kassepap – finer – spån og celotexpladerne selvfølgelig også, men de kommer fra et af kunsten urørt domæne – det praktiske liv – farven især ren og i et rent geometrisk format tilhører, idag, kunstens forestillingsverden.

Jeg mente i sin tid at kunne overvinde det malerisk koloristiske ved farven idet jeg udelukkende holdt mig til to kontrastfarver som Rød og blå, og ved at de netop gennem denne kontrast kunne bruges til at ophæve hinanden. Men – der er den forskel mellem farvematerialet og pladematerialet at det sidste er og vedbliver at være hvad det er selv når man bruger det til andre (kunstneriske) formål end der oprindeligt var dette materiales bestemmelse – derved bliver den kunstneriske handling man foretager sig med dem det centrale og ikke deres rent fysiske udseende. Farven er, selv når den anvendes ved understregninger af dens egenskab som maling – et begreb i sig selv (hvad er farve?) og er desuden når den anvendes i kunstnerisk øjemed så belastet med kunsthistoriske – maleriske associationer at den bliver et begreb i sig selv der i dette tilfælde kan stå i vejen for den kunstneriske hensigt. Det går bedre når man går ned til sort – grå – hvid – okker – brunt – men selv da undgår man ikke de maleriske associationer.

Vil jeg derfor undgå farven opstår der en hel masse nye problemer.

Bogen begrundede med
at vise strukturen oppejs
derfor side med "R+B"
Så side hvor farve ud-
-skrives med f.eks.
-men tegne - under farve-
material og papir i. Minger
SOD - papir - ind - o. s. v.
for evt. isen at skulle
med "R+B" og den rone
konstr. af strukturen.

28-9-72

Dette - at jeg med fondens
vold og magt hele tiden søger at
fylde alle muntlige forskellige ting ind i
"R+B" strukturen tyder på to ting.
1. At jeg søger bare for farven som
jeg ønsker for at være alt for direkte
og i sig selv et presionistisk.
2. At jeg - især på intet under ~~at~~
og for at lidt påss lilla visse aktualitets-
-krav vil have alle muntlige panned-

- alle mander presset ind i propositionen
hvis grundlæggende idée til a jøneson
er ~~helt~~ det mødsette - nemlig
- tomhed.

Jeg har lavet nogle "R+B" på kusse-
-pap - fins - spiboplader - o.l.
Farve materialet har været luk.
Jeg ser kusse pap har et meget upre-
-ciser format, men også de andre plader
er af tilfældig format og ofte beskadigede
streger, revner o. s. v.
Det tilhuler mig at male på plader
der ikke er helt rektangulære og ikke strengt
kvadratiske eller rektangulære - det virker
mindre rigoristisk - giver en vis frihed.
Desuden har sådan junder tilfældigt
plade materiale den fordel at det er
nogle i forvejen: et brædt - mønt og en
bordplade, det er under alle omstændig-
-heder brugt for og det præger det -
kusse pap er en brugsopstand. Grunden
til at jeg sætter pris på en sådan
male grund er også at den på første farve
med en ved fladens lings karakter frem-
-hæves i sin materielle egenskab som
maling - at virkningerne bliver: en
genstand hvorpå farve - maling - er på-
-ført med set d. eks. malerred som

er alt for neutral - alt for kunstner-
-agtigt.
Jeg har også opdaget at det egentlige under-
arbejdet er mig temmelig ligegyldigt hvad
for et farvemateriale jeg benytter om det
er lak olie eller alkyd. Jeg lægger heller
ikke stor vægt på hvilke rød eller
blå farve det drejer sig om bare den
er rød og blå. At det er malings
er det der er rød - blå s. hvad det
er vigtigt for mig. I den forbindelse s.
Disse forhold: at ikke s. beregnet
at materiale som ikke s. format ikke
til at male på - at format ikke
er rent geometrisk - men stort - brunt -
rødt - at farven er malings som
den man bruger til at male
hvidt væk maleri - og det min lig
for mig i den meget stor udstrækning
at undgå - det bliver: et stykke pap -
-mæssigt - det bliver: et stykke pap -
at stykke træ - s. l. - hvorpå der har
funder en bemaling stød. her som
De fleste af disse forskellige former
sagt været at lidt forskellige former
og har ikke umiddelbart været til
den obligatoriske struktur: de kvadrater
den næste en retangel. Derfor har
jeg i forhold til den pågældende plade
også måtte fremføre selv struktur - det
ereste for hele tiden har fastholdt

er de to farver Rød og blå.
Jeg har end også på det lange kvassepapir -
- jernat lader disse to kvadrater skit-
-le, men altid justhold den røde til
venstre og blå til højre (hvorfor i det mindst?).
Jeg har herved opdaget at det, hvis
man inde i hende holder sig til en
adskillig i vandret retning, ude med et
kan lade sig gøre at justhalde iden
og omvendt og må en rum - udelin-
-ten i det i mellem rummel mellem de
to farver kvadrater. På anden måde
der for ikke det er til rådighed at
man pålær med de to kvadraters forhold
til hinanden - med ganske punktet må hele
tiden være den vertikale linie og kan
indføre denne må de to kvadrater
fjernes.

Jeg er stadig opmærksom på farven og dens
dominerende rolle - i forhold til de
fundne flade materiale virker det måske
ved sin brønst - men selve farven
som det bærende eller i hvert fald de-
-minerende element giver mig forstå-
-else med kærlyhed vil vilde - eller blive
opfyldt som årsag - det grundlæggende
for hele propositionen - hvad det er
ikke er.

Mel Bochner siger om Dorothea Rock-
-burne: She has broken with language
as representation in that these elements

are considered in terms of identification,
and more importantly, in terms of
conjunction. The works do not become
objects but instead record the expert
- once of how ideas in fibrate mac-
- lice".

"Her materials never stress physicality
as meaning"
Det er vel dette jeg har imod farven
at den har en alt for stærk fysikalitet.
Det har kruse pap - pinner - spinn og
celulosepladerne selv tilgængelig også, men
de kommer mere fra at kunstneren u-
-været domene - det praktiske liv - farven
farven især ren og i et rent geometrisk
format. Lidt hvidt, clay, kunstners pre-
-stillings verden.
Jeg tænkte i sin tid at kunne over-
-vinde det maleriske historiske ved
farven i det jeg kontrast farve som Rødt
med hvid, og ved at de netop gennem
denne kontrast kunne bringes til
at oplyse hinanden. Men - der er
den forskel mellem farve materiale
og plade materiale at det sidste
er og ved bliver at være hvad det
er selv når man bringer det til

undre (kunstneriske) formål end der
oprindeligt var dette materiales bestemmelse -
derved bliver den kunstneriske
hændelse man prøver sig med den
der kan dele og ikke deres sandt fysiske
realitet. Først er, selv når den
anvendes ved undersøgninger af dens
egenskab som malning - et begreb
i sig selv (med en farve?) og desuden
- den når den anvendes i kunstnerisk
øjemed så behandles med kunst-
historiske - maleriske associationer
og den bliver et begreb i sig selv
der i dette tilfælde ~~kan~~ kan stå
i vejen for den kunstneriske handling.
Det gør bedre når man går ned
til sort - hvid - og klar - brunt -
men selv da undgår man ikke de
maleriske associationer. Først opstår
til for den sande farve og størrelse
der er det masse nye problemer.

30-9-72.

Hvis man udstylder farverne
er der så i det hele taget nogen formåls-
grund til at fastholde skubte farver?
Kvadraterne har den fordel at det er
den neutralste form man kan finde
frem til og at det kan fungerer som
et skubt tilbagevendenende modul.